

מסכת טבול יום

פרק ב משנה ג

המקפה של תרומה והשום והשמן של חלין, שנגע טבול יום
במקצתו, פסל את כלם. המקפה של חלין והשום והשמן של
תרומה, שנגע טבול יום במקצתו, לא פסל אלא מקום מגעו.
ואם היתה השום מרבה, הולכין אחר הרב. אמר רבי יהודה,
אימתי, בזמן שהיו גוש בקערה. אבל אם היתה מפזר במדוכה,
טהור, מפני שהוא רוצה בפזורו. ושאר כל הנדוכין שדכן
במשקין. אבל את שדרכו לדוד במשקים ודכן שלא במשקין
והיו גוש בקערה, הרי אלו כעגול של דבילה: